По конфіскаті. — Накла: другий!

Ч. 64. Львів, четвер 11. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1000 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 50 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Prezydjum Dyrekcji Policji we Lwowie.
L. 1976/22 pr.

We Lwow'e, dnia 7. maja 1922.

Do Szanownej Redakcji czasopisma „Hromadśkyj Wistnyk" do rąk p. Oleksy Kuźmy odpowiedzialnego redaktora we Lwowie, Rynek 10.

Dyrekcja Policji stwierdziła, że w ostatnim czasie pismo „Hromadśkyj Wistnyk" stale i wrogo występuje przec w Państwu Polskiemu, jakoteż przeciw Rządowi i Władzom Polsk m oraz ich zarządzeniom, przyczem z artykułów i enuncjacji zamieszczanych w tem pismie wynika myśl oderwania wschodniej części Małopolski i w chodnich kresów od Państwa Polskiego i utworzenia z nich osobnego Państwa „Ukraińskiego".

Ponadt nawet notatki kronikarske o rzeczach i zdarzeniach politycznie obojętnych nacechowane są niejednokrotnie szyderstwem i zjadliwością dla Państwa Polskiego i Urzędów polskich

Dowodem propagowania tego rodzaju kierunku są skonfiskowane ustępy w numerze 27, 31, 33 i 50 tym tego czasopisma oraz cały szereg notatek w innych numerach, które nie uległy konfiskacie.

Ponieważ ten nienawiścą do Państwa i narodu polskiego nacechowany, a w swej tendencji z ustawą karną kolidujący kierunek pisma nie może być w Państwie Polskiem tolerowany, a wywołując wrogi nastrój u społeczeństwa ruskiego do wszystkiego co polskie uniemożliwia pożądane spokojne współżycie obu narodów w tej części Państwa Polskiego, Dyrekcja Policji zwraca uwagę i ostrzega Szanowną Redakcję, że w razie gdyby kierunek pisma nie uległ zupełnej zmianie była by Dyrekcja policji zmuszoną postąpić w myśl § 7. art. a. ustawy z 5. maja 1869. Dz. p. p. Nr. 66.

O tem Szanowną Redakcję zawiadamiam.

Dyrektor Policji
Reinlender.

Львів, 10. мая 1922.

Нова антанта?

Розбрат між Англією й Францією з кождим днем приймає острійші форми. Англія, котра постійно й послідовно поборювала всяку гегемонію на европейському континенті, а особливо гегемонію Франції, на другий день після великої війни на домагання Клемансо що до цілковитого знищення Німеччини відповів Льойд Джордж: non possumus. І не тільки Англія не приложила руки до розторощення Німеччини, але навпаки всюди старалася щадити німецький народ, не перетягати натягнутої струни, не доводити до крайностей. Ця англійська поблажливість і поміркованість виявилася і в справі відшкодовань, і в справі границь (Данціг, Горішний Шлеськ) та в сальвованню моральної сторони німецького народу (видача тзв. винуватців війни). Тільки завдяки Англії не усталено відразу висоти відшкодовань; цю справу відсунено, щоби опісля значно обмежити французькі вимоги.

Думка Франції безжалісно і невідклично роздавити німецький народ, розбити велику німецьку державу на ряд кволих республик, котрі можнаб згодом постійно пересварювати між собою і тим чином ослабити розвоєву німецьку силу, одним словом французьке намагання звести Німеччину до становища колишньої Італії, поділеної на цілий ряд „самостійних" республик— зустрілася з категоричною відмовою Англії. Франція на кождім кроці мусіла здавати свої позиції. І цікаво, що французькі тенденції ніде між союзниками, котрі прецінь оборонили Францію перед неминучою загладою, не найшли симпатичного відгомону. Зєдинені Держави відсахнулися не тільки від Франції, але взагалі вмили руки від цілої Европи. Намагання Бріяна увійти в союз з Америкою для противаги всесильній Англії не дало позитивного висліду, а поїздка Вівіяні до Вашингтону не увінчалася ніяким успіхом. Навпаки, від вашингтонської конференції, коли Бріян заповів, що Франція безумовно не розброїться, Американці ще більше остудилися до Франції. Вдобавок недавно американський сенат ухвалив зажадати звороту воєнних позичок від своїх союзників з великої війни. Це домагання ставить Францію просто в трагічне положення. Французька неуступчивість відносно Німеччини на точці репарацій не тільки може мати зовсім инший наслідок, як цього сподіються Французи, але вже тепер має негативні сторони ізза остудження відношення инших народів до егоістичної Франції.

Також побратимча Італія від першої хвилі після покінчення війни виявляє різку антипатію до Франції, а всіми своїми симпатіями обдаровує Англію. Відношення Італії до Німеччини кращає з кождим днем, а германофільська струя починає брати верх.

Самій Англії занадто тяжить французька приязнь, бо це союзник, котрий справляє дуже багато клопотів. Які ті клопоти, не будемо сьогодня говорити, бо вони заповнюють від довшого часу всі сторінки европейської політики. Англія на вашингтонській конференції під кінець минулого року позбулася невигідного союзника на Далекому Сході, і тим чином, полагодивши вже заздалегідь назріваючий між Зєдиненими Державами й Японом конфлікт, зблизилася до Америки. Тепер треба було позбутися іще невигідного союзника в Европі. Два шляхи вели до тієї мети: або розійтися з Францією по добру, — як з Японом, обдаровуючи її 10-літньою забезпекою тзв. „божим миром" і одночасно зредукувавши її непомірно великі вимоги до Німеччини, — або просто зірвавши з Францією і вступивши в порозуміння з Німеччиною й Росією на власну руку. Котрий вихід буде здійснений в найблизчих днях, важко припустити, бо саме тепер важиться доля ґенуенської конференції. Та одно є певне: Льойд Джордж не опустить Ґенуї з порожніми руками, а англійська політика є здатна піти на всякі комбінації.

Ощаджування Англією Німеччини не могло не притупити вістря німецької ненависти до Великої Британії. Колись таке гомінке, сильне і змістове: „Gott, strafe England!" — сьогодня є вже витертою монетою. Істнування Німеччини і її розвиток, натурально — не в сферах британських впливів, не є загрожені Англією, тільки Францією. І тому в Німеччині все більш зрозумілою стає тенденція до порозуміння з Англією.

Також в Росії Англія має свого симпатика. Зручна політика Льойда Джорджа відносно большевицьких прийомів, його поблажливість у відношенню до експериментів на европейськім Сході — все те творить основу до можливого безпосереднього порозуміння.

На тому підкладі зовсім зрозумілими мусять нам видаватися звістки про недалеке повстання нової анґльо-італійсько-німецько-російської антанти. Чи це нове угруповання було би для нас — як всеукраїнців, а під цю пору в першу чергу тих, що займаються долею своєї тіснійшої Батьківщини, краще, — важко сказати. Але можна з певністю твердити, що ці сили певно більш ублагороднюючо впливалиб на варварство Сходу. Втягнувши европейський Схід в орбіту своєї політики, вони могли би в значній мірі виконувати нагляд над тією величезною територією і зрізувати кріваву кантоватість російських прийомів.

З хвилею, колиб ця комбінація стала доконаним фактом, розпочалася би нова доба в історії Европи і цілого світа.

15. с. м. здержимо висилку часопису всім ВП. Передплатникам, що залягають з передплатою за місяць май!

Велика Україна.

Голод

В харківській „Селянській Правді" (ч. 34) надруковано велику відозву Українського Червоного Хреста до громадян В. України, в якій про голод на Україні читаємо таке:

Губернія Катеринославська й Запоріжська, Миколаївська, Одеська, Донська в значній мірі охоплені великим голодом. Навіть порівнюючи забезпечені губернії, як Полтавська, Харківська, в окремих повітах переживають муки голода.

Годуючись корою, листям й ріжними шкідливими для здоровля сурогатами, навіть падлом, збожеволіле населення помалу вимирає, не зупиняючись в окремих випадках перед жахом споживання трупів і людожерством".

Скасування мобілізації робітників освіти й мистецтва.

„Селянська Правда" (ч. 33) повідомляє:

„Уповажнений народнього комісаріяту праці надіслав усім губерніяльним відділам праці та губерніяльним професійним радам розпорядження припинити мобілізацію робітників освіти й мистецтва.

Робітники, що їх раніш мобілізовано і що працюють тепер по ріжних установах і підприємствах, у всьому зрівняються з робітниками немобілізованими. На далі мобілізації робітників освіти і мистецтва, загальні й окремі, можна провадити тільки в окремих випадках, кожний раз з постанови ради народніх комісарів".

Це розпорядження викликане браком інтелігентних сил, більшість яких або замордова, або еміґрувала за кордон.

Дитячі будинки.

Про червоні дитячі касарні, які мають назву „дитячих будинків", харківська „Селянська Правда" (ч. 33) пише таке:

„Дитячий будинок... Сама назва промовляє до нас, чимсь то веселим, бадьорим, якимсь то наївно-прекрасним дитячим життям. Дитячий будинок — дитячий рай.

Але ось перед нами дитячий будинок — дійсний, у місті Балках на Харківщині. Кволі, схудлі, хорі діти... лемент, плач. Діти мруть, нічого їсти. Часто сидять без хліба. Нема одіжі. Чорна весна... Завжди над цими маленькими дітьми шугає примара голоду. І вони ніколи не наїдаються. Постійно голодні діти.

Цікаве оповідає керовник з такого будинку: Раз трапився такий випадок. Я з ранку нічого не їв і ходив кудись-то по власних справах. Мені дали на обід три чверти фунта хліба, та пару картопелин. Я був страшенно голодний. Пішов до своєї кімнати й почав їсти. Понабігали діти й кожен з них прохає картоплі чи хліба. Почали збірати шкарлупиння, щоб їсти. Я їм пояснив, що я дуже голодний, нічого ще не їв і що шкарлупиння не можна вживати. Але вони не слухали, прохали їсти, і коли хлопчик забрав це шкарлупиння, за дверима діти обступили його, повихвачули це шкарлупиння й поїли.

Така жахлива дійсність, таке нелюдське становище для дитячих будинків міста Балок.

Отже виходить, — закінчує „Селянська Правда", — що в них не рай, а пекло".

Тиждень допомоги голодним дітям.

Дні від 1—7 мая назначені по всій В Україні тижнем допомоги голодним дітям. (Рпр.)

Повстанці в Одещині.

Совітське радіо подає, що в Одещині появилися повстанчі відділи під проводом Колтуна і Коршуна. Вони оперують в Піддубській волости.

Засуд смерти на есера.

По донесенням з Харкова, вищий український ревтрибунал, на основі акту обжалування нар. комісаря юстіції Скрипника, засудив на кару смерти через розстріл відомого ес ера Пашутинського. Засуд виконано дня 4. мая. Пашутинського обжаловано за атентат на вбивця графа Мірбаха, Блюмкина, котрий вступив відтак в Ч. К.

Вимираюче місто.

Радіо з Одеси доносить, що місто Ново Борисів перестало фактично істнувати. Вся людність міста вимерла від голоду. На засіданню Херсонського комітету допомоги говорено про вимертя міста та инші потрясаючі факти:

В селі Малі Гирли з 800 душ населення вимерло з голоду в квітні — 127, до квітня — 148, разом 275 осіб. В цілім ряці сіл Херсонського повіту осталось по 10—40 осіб. Деякі села цілковито вимерли. Є области, де на 60 верст не осталась ні одна жива місцевість. Селяне, що спаслися від голоду, тікають: „куди очи бачуть“.

При всіми адреси просимо не забувати подати і попередму свою адресу.

Конференція в Ґенуї.

Над І Барту.

В розмові з денникарями заявив Барту між иншим, що відносини між аліянтами вважає незаколоченими. Франція ніколи не розріжняла між двома таборами, але тільки між двома теоріями. Що до дальших виглядів на будуче, заявив промовець, що сподіється скорого закінчення конференції. Не в руках Франції, але в руках Росії лежить скорість її закінчення. Франція стоїть на становищи, що виминаюча російська відповідь або проволікання справи, приносить тільки шкоду. Судьба конференції залежить від Росії.

Поворот Факти.

Італійського премієра Факта, що вернув вже до Ґенуї, приняв на двірці Сканцер, котрий повідомив премієра про ситуацію і трудности що витворилися в останніх днях його неприсутности. Вкінці згадав про свою ініціятиву довести до згоди між делеґатами Сканцер повідомив Факта, що в розмові з Барту заявив, що без огляду на вислід конференції добре відношення Італії до Франції, останеться незмінене. Факта приняв ті повідомлення з великим вдоволенням. В Рапальо сів до поїзду Чічерін і товаришив італійському премієрови через часть дороги. В розмові з Чічеріном підніс Факта справу щасливого закінчення конференції, при чому заявив, що це є не тільки в інтересі Европи але також Росії. Премієр просив російську делеґацію, щоби не занедбала нічого. що могло би зашкодити для корисного закінчення конференції.

Важиться доля Антанти.

„Дейли Кронікл“ доносить з Ґенуї, що зараз усе істнування Антанти входить в гру, бо англійські політики є думки, що Франція противиться мирови, котрого бажає Англія. Всетаки сподіються, що Ґенуа дасть успішні висліди. Російська відповідь буде мабуть на стільки уступчива, що вможливить дальші переговори. В кождому разі положення поважне.

Границі Польщі — границями Франції.

В французьких кругах думають, що коли Франція не вдоволиться російською відповідю, то Польща і Мала Антанта стануть по стороні Франції. — Зірвання це загрожувало би більше Польщі й Румунії, аніж членам Малої Антанти. З боку Франції заявляють, що Франція свідома того, що границі Польщі й Румунії мусить уважати також за свої границі і з тої обставини витягне відповідні внески. (ПАТ).

Російська відповідь в середу?

В Ґенуї сподіються російської відповіди на меморіял на вівторок або в середу.

Як доносить Н. Фр. Прессе Красін мав запевнити в розмовах що не вірить в зірвання конференції. Інтереси Росії і других держав виматають порозуміння. Колиб однак зірвання наступило, то не буде це виною совітів.

Конференція совітів з Німцями

В Ґенуї відбулася 8. с. м друга з ряду конференція російсько німецька, в якій взяли участь Чічерін і Літвінов. Конференція відбулася в готелю Еден, де мешкає німецька делеґація.

„Мессаджеро“, обговорюючи це додає, що часті конференції між Росією і Німеччиною вказують, що також Німці стараються спонукати Москалів дати корисну відповідь на меморіял. Німці змагають також до відсунення Англії від французько-бельгійського договору і довести її до порозуміння з Росією. Коли це вдасться, повстане в Европі нова англійсько італійсько-німецько-російська антанта як антітеза французько-бельгійської антанти.

Наради в справі відповіди совітів.

В справі російської відповіди на меморіял відбулися численні наради. Найперше конферував Льойд Джордж з Сканцером, опісля з Чічеріном, Літвіновим і Красіном, з котрими обговорював м. и. справу державних кредитів, яких домагаються совіти.

Льойд Джордж виказував неможливість уділення совітам безпосередних державних кредитів, бо на них впрочім не згодились би парляменти інтересованих держав.

Совітські делеґати мають бути рішені відкинути точку що до територіяльного і політичного пошанування status quo инших держав, поміщеної в І. статті меморіялу наслідком румунської поправки.

Трудности VII. статті.

Дня 8. ц. м. німецька і італійська делеґації старалися вишукати можливість полагодження трудностей з VII. статті. Сканцер мав пропонувати Бельгії нову формулку до прийняття. Тому, що цієї формулки не прийнято, та що Франція і Бельгія поробили застереження до VII. ст., ця стаття може буде вилучена і взята під наради пізнійше.

Совітські делеґати заявили, що й вони поставлять застереження проти цієї статті, коли вона буде предметом пізнійших нарад.

Так по стороні аліянтів, як і по російській стороні можна було завважити зменшення напруження.

Раковський заявив на запит: Барту сказав, що совітська делеґація мусить бути відповідальна. Належить переконати публичну опінію, що совітська делеґація піде так далеко, як це буде тільки можливим. Трудність не лежить в одній статті, бо й инші статті мають свої трудности і скриті вістря. Цілий меморіял аліянтів дає менше, чим ухвали в Кан, а навіть менше, чим льондонський меморіял знавців. Мимо цього Раковський думає, що вдасться найти основу до дальших переговорів. Очивидно не можна знати, як рішать инші держави Раковський висказує переконання. що найтруднійші річи вже поконано.

Відповідь совітів.

В ночи на 8. ц. м. наспіла з Москви перша телеґрама з відповідю на меморіял до совітів. Вона торкається виключно І. ст., що заборонює сов. Росії пропаґанду та домагається визнання істнуючих границь та невтральности в Малій Азії. Відповідь совітів на ці всі точки звучить — можна сказати — негативно. Совітські делеґати ще протягом ночі повідомили Італію про цю відповідь.

Плани совітів на випадок невдачі конференції.

В розмові з московським кореспондентом „Rigaische Rundschau“ редактор урядової ґазети „Ізвєстія“ Стєклов на запит, що зроблять совіти, коли ґенуенська конференція не дасть ніяких вислідів, заявив: Тоді Росія заключатиме окремі договори з поодинокими державами і в першій мірі звернеться до Америки з далеко йдучими пропозиціями. Росія заоферує Америці великі концесії, м. и. обняття сибірської залізниці.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

Преса.

„Кресове“ москвофільство.

Ми так привикли до тону і змісту польської преси, ми так зжилися з ґльорифікацією середньовічних прийомів, так буденними і навіть блідими мусіли кінець кінців стати всі підюджування, тровля, наклепи, туманення власного громадянства і провокаційні прийоми відносно українського народу і

ИОГАН ГОТЛІБ ФІХТЕ 48)

Промови до німецького народу.

Переклав **М. ЄВШАН.**

(Продовження.)

В такім положенню, коли воно є правдивим та дійсним і не лише як-небудь наслідком релігійного захоплення, дочасне життя затрачує всяке самоістнування і стає лише підсінням правдивого життя, та тяжкою пробою,, яку ми переносимо лише слухаючись та віддаючись волі божій; і тоді се правда, що, як не один висловлювався, безсмерині духи лише задля кари, мусіли входити в земські тіла, неначе до тюрми. Навпаки, по закономірному порядку річей повинно само земське життя бути правдивим життям, яким ми можемо тішитися і його з вдячністю уживати, очевидно в ожиданню життя вищого; і хоч се правда, що релігія є також потіхою для беззаконно потоптаного раба, то все таки з поміж усіх річей релігійністю є передовсім се, аби спротивитися рабству і коли до рабства можна не допустити, не дати зійти релігії до самої лише потіхи для поневолених. Тиранови се дуже лицює, проповідувати релігійну резиґнацію і відсилати до неба тих, яким він не хоче дати на землі найменшого місця; ми всі инші не потребуємо, так спішитися приймати захвалений ним погляд на релігію, о скільки ми можемо не допустити, аби роблено пекло на землі, аби збудити тим більшу тугу за небом.

Природним змаганням чоловіка, якого можна позбутися лише в правдивім случаю нащастя, є знайти небо вже на тій землі і недихнути свою буденну земську роботу чимсь вічно тревалим; нетлінне засаджувати навіть в минущім, і пильнувати його не лише непонятим способом та не лише шукаючи звязку з вічним через непроглядну для смертних очей пропасть, але способом видним навіть для смертного ока.

Аби вийти від сього загально-зрозумілого прикладу: хто шляхотно думаючий не хоче і не бажає в своїх дітях та дітях тих дітей наново повторити в лішшім виді свого власного життя і в тім життю дітей також ще далі жити на сій землі шляхотнійшим та совершеннійшим, хоч він сам давно вже помер; не дати вмерти духови, характерови та обичаєви, які за його днів може були страшними для ледачости та зіпсуття, утверджуючи праведних, заохочуючи лінивих, підбадьоруючи прибитих і зложити їх, як свій найкращий заповіт потомности, в умах своїх наслідників, аби вони їх колись так само вишляхотнили та збільшеними знов зложили в умах своїх потомків? Хто шляхотно думаючий не хоче при помочі своїх діл та думок сіяти зерно безконечного та безперервного досконалення свого роду, створити в часі щось нове і ніколи передтим небувале, щоби воно лишилося і стало невисихаючим джерелом нової творчости; своє місце на землі та уділений йому короткий протяг часу заплатити чимсь і тут вічно треваючим, так аби він, як одиниця, хоч і не названа в історії (бо жажда посмертної слави є гідною погорди зарозумілістю) все таки міг полишити в своїй власній свідомости та в своїй вірі видимі памятники, що й він тут був? Хто шляхотно думаючий сього не хоче?— питав я; та лише після потреб тих, що так думають, згідно з законом, якими повинні всі бути, треба дивитися на світ і його уладити, і лише ради їх істнує світ. Вони його ядро, а всі, що инакше думають, істнують, будучи лише як довго вони так думають, частиною минущого світа, також лише ради їх і мусять відповідно до них обмежуватися так довго, поки самі не стануть такими як вони.

Отже що може дати запоруку тому зазивови та тій вірі шляхотної людини у вічність та нетлінність її діл? Очевидячки, лише такий порядок річей, який вона могла би признати вічним самим в собі та здібним містити в собі вічне. А таким порядком річей є що правда неможлива в ніякім поняттю до означення, але все таки дійсно істнуюча особлива духова природа людського окруження, від якої вийшов сам чоловік з усіма своїми думками та ділами і з своєю вірою в їх вічність, народ, від якого він походить, серед якого він виобразувався та виріс таким, яким він тепер є. Бо хоч, по правді, не можна заперечити, що його твір, коли він слушно домагається його вічности, зовсім не є самим наслідком духового закону його нації, і не вичерпується цілковито в тім наслідку, а є чимсь більше позатим, і випливає в першій мірі безпосередно з первісного та божественного життя; то все таки так само не можна заперечити, що те „більше“ зараз як тільки набирає перших форм видимого явища, підходить під той особливий духовий закон і лише після того закону творить собі свій змисловий вияв.

(Продовження буде.)

його діяч'в, шо до певної міри мусить нас трохи зачіпити коли в рядигоди стрінемо в якій небудь польській газеті де-що відмінний хоч зовсім невірний, і провокуючо-ділєтантський погляд на котру небудь із сторінок галицької дійсности.

До таких „сензацій", перетиканих густо смаленими дубами, належить і стаття виленської „Ґазети крайово-ої" (з 20. квітня ч. 86) під написом „Москвофільство і Польща. Враження із східної Малопольщі . Хоч, як ми вже зазначили, автор статті не визначається просто ніяким обзнайомленням із предметом, що вже видно з того, шо послугується диковинною термінольоґією

то все таки стрічаємо там деякі думки не позбавлені інтересу і характеристичні для специфічного неумства пересічної польської публіцистики.

Зрештою, подаємо цю статтю майже в цілости нашим читачам:

„Єдиним з капітальних помилок нашої окраїнної політики — пише „Ґаз. крайова" — є пошукування зразків у наших недавних гнобителів. Засада політики тзв. „сильної руки", опертої на здавлюванню того, що є непольське, панує вповні.

„Тереном найбільше вибуялої експанзії наших архипольських партій є Східна Галичина. Вже приїхавши до Львова і близче приглянувшись місцевим відносинам, вдаряє душна атмосфера національних відносин, та заїлість як з польського боку, так і українського, та взаїмна ненависть, піднесена до абсурду. Такий стан може довести навіть до вибуху збройної боротьби, коли не зараз, то при першій зовнішній нагоді. З тим мусимо рахуватися, але — на жаль — загумінкові „малопольські" політики того не бачать,

„Але перейдім до самих національних відносин. Українці у Сх. Галичині, за вийнятком міських середовищ, як Львів, Тернопіль і т. д. становлять поважну (около 60 прц.) більшість, зрештою культурно не дуже висско стоячу (!), яка в останніх 2-ох десятках літ поважно ступила вперед. Сьогодня Українці мають в своїх рядах багато інтеліґентних сил, починаючи професорами університету, а кінчаючи духовенством і учительством, але сам народ є ще тем ний (?), національна свідомість розвинена слабо (?!), хоч о ціле небо стоїть вище від наших Білорусів. А Поляки посідають далеко більше культурних сил при сильно розвиненій свідомости народніх мас (?!).

„Австрія, котрої внутрішня політика опиралася на підюджуванню одної національности проти другої, зрозуміла, що розвій польського національного життя є небезпечний для її істнування і почала протиставляти Полякам Українців, стараючись всякими способами розюшити їх проти себе. І то їй вдалося, дотеперішнє згідне пожиття замінюється в пекло. Жертвою діявольської політики Австрії впали як Поляки, так і Українці, ані одні ані другі не помітили того, що йдучи тою дорогою творять між собою бездонну пропасть.

„Але Росія, котра зовсім не зреклася своїх прав до Сх. Галичини і Прикарпаття. Росія, для котрої сілю в оці уніятська церква у Сх. Галичині, Росія, для котрої український рух був грізним з огляду на занесення його до Малої Руси (?) — не могла байдуже дивитися „на малопольське українство" (risum tene amis, amc !). Щедро посипалися московські рублі, між Русинами найшлося кількадесять продажних людей і вже був готовий рух, прихильний православю і Росії, названий москвофільством. На жаль, тамошні Поляки того не зрозуміли і — шукаючи собі союзників, знайшли їх в... москвофілах.

„Коли вибухла світова війна і російські війська увійшли до Львова, побачили ми вже багато москвофілів, не виключаючи дуже дрібного зрештою числа уніятських священників, котрі на спілку з Євлогієм забралися до роблення в „Малопольщі" Росії і православя. Вивожено на схід священиків і громадян, опірних тій нікчемній роботі, напр. о. митр. Шептицького..., вже банди попів вдиралися до катедри св. Юра (!)..., але німецькі побіди спаралізували московську роботу. Євлогії, попи, москвофіли-Дудикевичі втікли з московським військом, а разом з ними втікали і сердечні приятелі Росії, наші польські ендеки з п. Ст. Грабским на чолі.

„З упадком Росії і польсько-українською війною завмерло й москвофільство, одначе польсько українські відносини по части через боротьбу з Українцями, а по части через вибуялий шовінізм як польської, так і української сторони не лише не поліпшилися, але погіршилися.

„З усталенням в Малопольщі польської плади вернули там і наші ендеки і, маючи за собою благословення вірменського архіеп. Теодоровича, маючи до помочі урядників, вихованих в австрійській школі, взялися до роботи. Почалися ріжні шикани (sic!) Українців, переслідування українських союзів і т. п.. а врешті до спілки з москвофілами, спомаганими Москвою, почато ширити російську роботу.

„Як виглядає робота східно-малопольських кациків, нехай зразком послужать отсі випадки: в р. 1919, коли до Львова приїхав нач. держави, уніятський митрополит Шептицький просив його о авдієнцію, котру одержав. Місцева поліція, бажаючи перешкодити авдієнції, окружила митрополичу палату і не випустила з неї митрополита. Або з останніх фактів напр. віддання домів, що належать до уніятського Ставропиґійського Брацтва, москвофілам.

„Українці рівнож в свою чергу дуже піддалися впливам своїх шовіністів, там рівнож сіють ненависть до Поляків, хоч як з одного, так і другого табору відзиваються голоси, накликуючі до любови, братерства і порозуміння, — як рівні з рівними. Але наша ендеція до того не допустить і всякі почини в тім напрямі уважає зрадою... Польщі (хоч в попиранню москвофілів того не бачить).

„Поляки всюди на „кресах" повинні вести політику згоди, вирозумілости і братерства, бо лише цим способом вдасться спасти наші „креси" від будучої Росії".

На маргінесі цеї статті можна писати томи, та ми полишаємо вже читачам конечність зробити собі відповідні спростовання і висновки, бо супроти письма дирекції поліції є ми позбавлені можности входити в дискусію.

Окруженнє Франції.

Під повищим заголовком помішує краківський „Час" статтю, в якій між иншим читаємо:

„Відомо, що англійська дипльоматія належить до найкращих в світі. В тій области мають Англійці безсумнівну вишість над другими народами, дякуючи двом обставинам: перше, мають вони від часів Пітта постійно визначені цілі своєї політики, до яких прямують з витревалістю і свідомістю, якої не бачимо ні в кого з других народів. Відтак вони перші заінавгурували політику світову, обіймаючу усі континенти, через що мають найкращу знайомість всесвітних квестій і найширшу політичну підставу. В усіх конфліктах поміж політикою, яка узгляднює льокальні відносини, а політикою з всесвітним підкладом, це останнє мусить вийти побідно.

І в свойому спорі з Францією стараються Англійці осягнути вишість над Францією — опертєм своєї політики на ширшій світовій основі. Їхній спір з Францією є в дійсности конфліктом кількох животних а противних собі інтересів обох країв: конфлікту англійського промислу з одержаннєм Францією німецьких репарацій, отворення Росії для англійської торговлі з заплатою Франції 30 міліярдів довгу, сухопутного зєдинення Індій з Єгиптом з квестією французької препондерації в Сирії і т. п. Одначе Англійці стараються надати цілому конфліктови відмінну теоретичну закраску. Ціла зручність Льойд Джорджа полягає якраз на тому, що старається вчинити Англію не борцем еґоістичних, англійських інтересів, але ширших, всесвітніх. Цей інтерес зясовується в девізі „відбудови світа", якій Франція стає на перепоні.

Промовчуючи инші причини французького спору з Англією, Льойд Джордж кладе головний натиск на злагіднення німецьких репарацій і на справу реґенерації Росії. Ці дві умови освітлює англійська публіцистика і наука як передвступні умови до уздоровлення цілого економічного положення, Таким поставленням питання зєднала собі Англія симпатії більшости держав і народів, яких ненависть звертається рівночасно проти Франції, яка стає тим замірам Англії на перешкоді. Холодне приняття промови Бріяна на вашингтонській конференції в 1921 р. було найяскравійшим доказом тої побіди англійської дипльоматії над французькою на американському грунті. Не вдоволяючись тими успіхами змагає англійська дипльоматія до ізольовання Франції через відірвання від неї усіх важнійших держав.

Дійшло до того, що нині по стороні Франції осталась одна Польща з малою антантою тоді, коли всі инші держави находяться в процесі поступового відхрещування від спільности з Францією. Що більше є познаки зусиль Англії до підірвання Франції і тої опори, яку вона має в державах малої антанти.

Помітно це між иншим і у відношенню Англії до Польщі, яку

БОГДАН ЛУЧАКІВСЬКИЙ.

ГОСТІ.

Делеґати голяндського, шведського та американського студентства на Свяченім в українськім студ. Т-ві „Січ" в Празі.

По міжнародній конференції допомоги студентству в Турнові, що її було скликано (паралельно до ґенуенської в днях 6.—14. квітня ц. р. могутньою світовою організацією „Юропен Стюдент Реліф Фонд у" (E. S R. F.), (де між иншим делеґатам України вдалося віднести повний успіх над вороже виступаючою польською делеґацією та здобути симпатії майже всіх міжнародніх товаришів враз із самим президентом конференції америк. студентом Гофманом), зїхалися всі учасники конференції до Праги, бо вже пізно було їм поспішати на свята домів.

„Устржедні Сваз ческо-слов. студентства" та всі національні організації чужинецьких студентів, що студіюють на високих школах чеської републики, на швидку руку готовилися вітати таких знатних і далеких товаришів. Цей візит був Чехам дуже не на руку, бо випав в саму Великодню Суботу, коли в Празі зістався дуже малий відсоток чеських студентів, а всі инші розїхалися по краю на свята.

Отже хтож мав стати Чехам в пригоді, як не українські товариші? Зараз заінавгуровано в честь чужоземних гостей комбінований концерт і чайний вечір в Студентськім Домі, а цінністю концерту сталася очевидно українська пісня.

* * *

У вісім годин вечора велика саля Студентського Дому була освічена рясно електрикою. По обох боках подіюма уставлені пальми й букшпани, а на стіні (як усе) красується портрет през. Масарика, сповитий біло червено синіми стрічками. Під ним на великому зеленому сукні вишитий напис: „Ut omnes unum sint".

Саме до салі починають сходитися делеґації ріжних національних студентських орґанізацій високих шкіл ч.-с. р.

Входите до Студенського Дому й вже на вступі вражає вас завелика кількість Жидів, о пардон... Бесарабців. („Тепер применяясь к месности"; такої фірми вживають всі ці виразно расові з видатно кучерявим волосям товариші, що говорять по московськи; принціпово носять шапки російських студентів; урядують і „державно чують" по румунськи, а офіціяльно називаються „калеґі бессарабци").

Вони повнять сьогодні з незвичайним вдоволенням всякі пости: портієрів, лакеїв, контрольорів, і кождому стараються заімпонувати своїм урядом.

Делеґації праського українського студентства призначені передні місця біля чужоземних учасників турнівської конференції.

Між нашою делеґацією, що числить біля 10 осіб є Я. Чиж і др. Харак, новий голова У. А. Г. в ЧСР. Нас кількох постановляє собі сьогоднішного вечора абсолютно скористати з нагоди та старатися навязати зносини з чужинцями; де треба поінформувати, де можна попропаґувати.

Тимчасом сходяться инші студентські репрезентанти, далі турнівські делеґати і все товариство розміщується по своїм місцям. Заграничні студенти переважно рослі та поставні хлопці, особливе представники Англьосасів та північних народів. Одним з послідних входить на салю з великою гідністю найменший товариш, Чуйчіро Гомйо, японський делеґат. Він між иншим є дуже резолютний, а Українцями щиро цікавиться, бо знайшов між українськими студентами в Празі товариша, з яким може собі побалакати на чистій японщині.

Як оглянутися по салі, то впадають в око національні кольори у формі нагрудних лент, що їх мають деякі студенти. А мають їх тут лише чотири національности: Бельгійці, Мадяре, Українці (делеґати студ. Т-ва „Січ") і Німці.

А там позаду на салі ведуться дуже оживлені балачки і шепти. То жіноча студенська публика, що зійшлася тут оглянути і покритикувати чужоземних студентів, обмінюється своїми спостереженнями, дотепами та замітками.

І кругом Студентського Дому теж гамірно і весело. Особливо на терасі; зійшлося багато студентського народа, щоб бодай через вікна поглянути на чужинців і на весь спектакль.

Раптом пригасають світла і на салі втихає. Виходить український академічний хор і розпочинає концерт гимнами: чеським та словацьким. Всі підносяться з місць і стояче вислухують Проспівали. І хоч гимнів не оплескується, то публика не вдержується, щоб не нагородити співаків бурею оплесків. Не плеще лиш один польський делеґат, що стоїть отам під стіною. Він чогось дуже скептично розглядав перше наші жовто блакитні січовицькі ленти, а тепер весь час недовірчиво приглядався українським зубчаткам і офіцерським шліфам студентів активних старшин У. Г. А., що співають в хорі.

Починається друга точка: привіти. Виходить секретар закордон-

вона раз гладить обіцянками то лякає погрозами на тему Виленщини і Східної Галичини.

В кождому випадку кінчить „Час“ — навіть за ціну попертя Англії не можемо приложити руки до окруження і ізольовання Франції, небезпечного для нас самих“.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Фраґменти лихоліття

I.

Заборона оснування Українського Економічного Інститута.

Дня 27. лютого ц. р. вніс орґанізаційний комітет подання до львівського Воєвідства з просьбою о затвердження статутів „Українського Економічного Інститута“ у Львові. Тому, що в протягу 6 тижнів Воєвідство не виявило свого спротиву проти оснування Українського Економічного Інститута, проте орґанізаційний комітет по думці закона зголосив дня 29. квітня ц. р. до дирекції поліції у Львові свій намір скликати конституюючі збори цього інституту. На це надійшо на руки одного з членів орґанізаційного комітету рішення дирекції поліції, яке понище дослівно наводимо:

Odpis.
Dyrekcja policji we Lwowie.
L. 908. Lwów, dnia 4. maja 1922.
St. 1571.

Do
Szanownych Założycieli „Ukrainśkyj Ekonomicznyj Instytut“ do rąk pana
Sylwestra Herasymowicza
we Lwowie
ul Zimorowcza 20.

Dyrekcja Policji na podstawie § 6. lit. ustawy z 5. maja 1869. Dz. u. p. Nr. 66. nie przyjmuje do wiadomości zgłoszenia Szanownych Założycieli z dnia 29. kwietnia 1922. r. którem Szanowni Założyciele zawiadamiają o odbyć się mającem zgromadzeniu stowarzyszenia „Ukrainśkyj Ekonomicznyj Instytut“ w dniu 9. maja b. r. w sali towarzystwa „Ilśkyj Hospodar“, ponieważ stowarzyszenie to nie uzyskało dotychczas ustawowej legalizacji.

S. L. Kuczewski m. p.

II.

Starostwo w Rohatynie
Rohatyn, dnia 30.III. 1922.
Do
Ks. Teodozego Kudryka gr.-kat. proboszcza
w Rohatynie.

Zwracam oprócz jednego egzemplarza statutu, który zatrzymano w aktach Województwa, z powiadomieniem, że Województwo na podstawie § 6a ust. z dnia 5. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 66 zakazuje zgodnie z wnioskiem Starostwa zawiązania stowarzyszenia „Filja ukraińskiego krajowego towarzystwa ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą“ w Rohatynie, ponieważ założyciele tego stowarzyszenia nie dają należytej rękojmi, że pod pokrywką stowarzyszenia nie będą prowadzić działalności przeciwpaństwowej.

Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych, który podać należy przez Starostwo do Województwa w terminie 60 dni licząc od dnia następującego po dniu doręczenia intymatu niniejszej decyzji.

Kierownik Starostwa
Frankowski.

III.

Заборона віднови читальні.

L. 4675/22.
Żydaczów, dnia 7. kwietnia 1922.
Do
Wydziału czytelni „Proswita“ na ręce Wielebnego gr.-kat. ks. Michała Hawryluka
w Stulsku

Odnośnie do tamt. sprawozdania z dnia 22. marca b. r. w sprawie wybrania nowego Wydziału tamt czytelni „Proswita“ który miał miejsce w dniu 26. marca 1922. zawiadamia się, że wybrani obecnie i tutaj wykazani członkowie wydziału czytelni „Proswita“ w Stulsku będącej nieczynną od początku wojny światowej — nie dają rękojmi pod względem lojalności wobec Państwa Polskiego, gdyż ustalono, że działają na szkodę Państwa i popierają antypaństwowe dążenia, w bieżącego ze względu na obowiązujący do tych czas stan wyjątkowy w Małopolsce, zawieszam działalność stow. czytelni „Proswita“ w Stulsku na zasadzie § 6 ustawy z 5 maja 1869 Dz. p. p. Nr. 66 z tem, że niniejsze zawieszenie ma moc obowiązującą aż do dwóch dni Przeciw niniejszemu zarządzeniu wolno wnieść rekurs do Województwa w Stanisławowie, który podać należy do tutejszego Starostwa do dni 8 licząc od następnego dnia po dniu doręczenia.

Kierownik Starostwa
Mahn m. p.

IV.

Starostwo w Sniatynie.
L. 5727/22.
Sniatyn, dnia 18. marca 1922.
Do
Zarządu Kółka amatorskiego
na ręce p. Dmytra Arberaka
w Tuczapach.

Tamt prośby wniesionej tu dnia 14. bm. o zezwolenie na odegranie sztuki teatralnej „Urlopnyky“ w dniu 18. bm. ze względów policyjnych nie uwzględniam i wystawienia tej sztuki zabraniam i przedłożoną tu broszurkę zwracam.

Kierownik Starostwa
Tyszkowski.

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Чеська преса.

(Огляд за час від 19. до 29. квітня 1922.)

Прага, 29. квітня 1922.

„Чес. сл. Новіни“ з дня 19. квітня приносять вступну статтю під заголовком „Російсько німецький договір“. В статті констатується, що договір Росії з Німеччиною має безперечно велике значіння. Антанта буде звалювати вину за цей договір на Німеччину, але се не відповідає дійсности. Вина є і на боці Франції, яка своєю непримиримою політикою мусіла загнати вкінці обі побиті держави до союза. Великі держави Антанти не хотіли переспрявляти з Німеччиною і Росією як рівні з рівними, але як диктуючі побідники і тому не диво, що дійшло серед сих обставин до російсько-німецького союза. Автор жалує, що замісць такого розпаду на два табори не прийшло до загального примирення під забутим гаслом великої французької революції: вільність, рівність та братерство.

„Габльонцер Таґблятт“ з дня 19. квітня приносить статтю під заг. „Яворжина — Ґенуа“ про тайний чесько польський договір“. Автором статті є німецький посол Отмар Каліна. В статті подається в парафразі мнимий тайний договір Чехословаччини з Польщею, який має складатися з 6 ох точок. Точка 2 – 6 переписує тільки постанови явного договору чесько-польського, а тільки точка 1. заключає в собі мілітарну конвенцію Чехословаччини і Польщі проти Німеччини в інтересі і під диктатом Франції.

„Час“ з 20. квітня приносить урядове дементі донесення „Габльонцер Цайтунг“ про мнимий тайний договір Чехословаччини з Польщею як зовсім неправдивий. Додати треба, що донесення робить дійсно враження фабрикату, бо не може бути, щоб тайний договір був у всіх майже точках прямо переписанням дотичних точок явного договору, а есенціональна точка 1. мнимого тайного договору так незручно стилізована, що годі припустити, щоби того рода постанови вийшли з під пера такого обережного дипльомата, як д р Бенеш.

Всі головні щоденники („Народні Лісти“, „Час“, „Венков“ „Народні Політика“, „Право Ліду“, „Чес. слов. Республика“, „Лідове Лісти“ і „Чех“) приносять комунікат Пресового Відділу тут. Заступництва про нашу Делеґацію на конференції в Дженові. Комунікат подає склад делеґанії, відтак зазначує, що до делеґації прилучився також посол д-р Ернест Брайтер як заступник польської меншости, вкінці подає далі точний зміст ноти президента д ра Петрушевича до конференції і держав Антанти з дня 7. квітня ц. р.

„Час“ з 21. квітня подає вступну статтю про політичну ситуацію на Прикарпатській Руси, в якій полемізує з органом чеських аграріїв „Венковом“. Цей орган заявився за потребою орґанізовання чеської аграрної партії на Прикарпатській Руси. Отже „Час“ вважає тактику чеських партій, які на Прикарпатській Руси хотять творити свої власні орґанізації, за зовсім схиблену, бо не викликує тільки невдоволення автохтонного населення. Завданням чеських партій є помагати місцевим орґанізаціям, але не їх усувати.

„Трібуна“ з дня 23. квітня приносить кореспонденцію з Дженови, в якій представляється обєктивно відносини, які там запанували після заключення договору в Рапалльо. Французи були переконані, що з конференції нічого не вийде та що їм прийдеться швидше конференцію покинути. Це становище дуже діяметрально противне інтересам

ного відділу U. S. Čsl. S. Др. Копецкі й витає від імени чеського студентства і чеського народу чужих студентів-гостей. Балакає по чеськи і по французьки. За ним виступає український делеґат Орелецький і просить чужоземних делеґатів передати в своїй батьківщині своїм товаришам привіт від українських студентів. Він говорить по англійськи та по німецьки. (Треба завважити, що на турнівській конференції було принято дві розговірні мови: англійську і німецьку, а поминено французьку).

Далі йдуть привіти делеґатів: американського, голяндського, японського, жидівського, югославянського, німецького і московського

І хоч ті люде з далекого світа і хоч ми бачимося сьогодні вперше, а запевне і в останнє, то кожен з нас чує, що те, що вони говорять, це не конвенціональні фрази, а щирі і дружні слова товаришів.

І мимохіть на салі виробляється якийсь такий теплий і сердечний настрій.

На подіюм вискакує американський делеґат і робить „американський швунґ“. Каже кілька слів і мовчки дає знак своїм знайомим з Турнова. Ті зрозуміли і нагло на салі в один мент лящить пекольний свист.

Опісля на честь турнівської конференції він пропонує зложити досить оригінальний обяв пошани. Вся саля зразу повільно і тихо, а там чим раз скорше і дуже повторює якісь незрозумілі для нас слова. Темпо і сила чим раз ростуть, а за хвилю вся публика могуче виє і гуде.

Все щиро сміється і радіє з того оригінального а навіть, по правді сказавши, дикого, та при цім наївного і сердечного американського юмору.

За цим слідує „Ой закувала“. Виходить знаменито. Знову саля гремить бурею оплесків.

Розентузіязмовані Англійці дубають що сили ногами і хор мусить ще раз повторяти пісню.

На естраду виходить конференсє сьогоднішнього вечора й каже, що товариш Гомйо хоче зреванжуватися Европейцям за їхні пісні, і заспіває нам тутки старий японський гимн, кажеться ще з перед двох тисяч пятьсот літ. Будь-що-будь марка добра, отже цікаві слухаємо Зачинає співати. Дивно. Щось воно ніби лірницька, ніби якесь гугнявіння, а зрештою Бог його знає. Лиш час від часу виконавець особливе печаливо прихоплюється до шелестівки і чогось дуже довго її виспівує Бачу, як мо сусіди зачинають підсміхатися „під вусом“; за хвилю ця веселість розходиться епідемічно по всій салі. Очевидно, кожен старається здавити в собі сміх (як ще во время оно в ґімназії підчас лекції) щоб не „спешити“ нашого японського товариша. Але його ніщо не спешить. Він так одушевлений своєю продукцією, що нічого ні не бачить, ні не чує. Та бодай його. Коби ця точка хоч скорше скінчилася, а то вся саля дальше не вдержить і гряне гомеричним сміхом. Буде скандал, згіршиться наш Гомйо до чиста і до смерти не забуде Европі.

Та на превелике щастя гимн кінчається, Японець вдоволений йде на місце, а саля аж гуде оплесками.

Ще ціла потіха, що т. Гомйо не знає тутешніх концертових звичаїв у Студ. Домі, де нераз того, що „зриє“, оплескують так докладно, що через 10 мінут не можна втишити авдиторії).

Тепер мають свою точку „Бесарабки“. Бо вони мають „тоже“ свій орхестр із мандолін і балалайок і будуть нам вигравати російські студентські пісні.

Та „бесарабська“ музика зовсім не цікава і всі ми, дочекавшись перерви, дуже раді переходимо до сумежнього жіночого Студ. Дому, де пражські студентки вгощають нас чаєм і тісточками. Товариство розбивається на ґрупки і зачинає між собою знайомитися.

Тут зачинається наше поле до попису. За хвилю ми вже знайомі з німецькими делеґатами. Збалакуємося про німецьке студентство, про його положення по війні тощо. Німці дуже охоче розказують, дають інформації й адреси. А польські делеґати раз в раз косо поглядають на наші ленти й на те, що ми чогось за багато пристаємо з чужоземними товаришами.

За пів години ми вже познайомились з голяндськими студентами, зі симпатичною делеґаткою шведського студентства п ною Станні фон Енґештрим і зі самим президентом т. конференції Австралійцем Гофманом. (Він сам називає себе чомусь американським студентом). Всюди завважуємо щиру прихильність до Українців.

Завтра в нас Великдень. Отже ми скоро рішаємося запросити всю цю чужоземну компанію до себе до Січі на Свячене. Ануж ще їх Чехи не запросили, і нам вдасться їх перехопити до себе. Будемо мати сатисфакцію, що в чеській Празі міжнародні студентські делеґати були на Свяченім не в господарів, а в еміґрантів Українців.

(Докінчення буде).

Англії і Льойд Джорджа і цей розвал використали Німці, заключивши договір з Росією.

„Народні Лісти" в 23 квітня подає спростовання Пресового Відділу нашого тутешнього Представництва на комунікат тут. польського посольства в справі переслідування нашого духовенства і церкви у Сх. Галичині. Наше спростовання характеризує польську владу і його заступництво в Празі, яке нашу боротьбу в році 1919 у Сх. Галичині назвало „російською інвазією". Опісля подається факти про держання наших священиків зі звичайними злочинцями в Бригідках, про карний процес за головну зраду проти папського шамбеляна о. Юрика зі Золочева — вкінці про заборону ведення метрик в українській мові та приказ кореспондувати з польськими властями на польській мові. Те саме спростовання подають ще „Лідове Лісти" з 23. та „Чех" з 23. квітня.

„Народні Лісти" з 25 квітня подають донесення Пресового Відділу нашого тут. Представництва про положення у Сх. Галичині. В згаданім донесенню говориться про нові арештовання і інтернування в Домбю, — про проволікання процесу проти Федака і 12 товаришів та про голодівку. Те саме донесення подали і всі щоденники в Празі

„Прагер Тагблят" з 26. квітня критикує у вступній статті під заг. „Чехо Словаччина і Росія" франкофільську політику чеського уряду. Оперття Чехо Словаччини на Франції і Великій Антанті легко зрозуміле, коли зважиться, що саме Антанті завдячує Чехо Словаччина своє повстання — але чеські політики ідуть в своїй залежности від диктатів Франції рішуче за далеко, коли задля Франції далися випередити Німцям в справі торговлі і відбудови Росії А правдиві інтереси Чехо Словаччини що до Росії зовсім ідентичні з інтересами Німеччини. Далеко розумнійше поступили Поляки, які рівночасно зі своїм зближенням до Малої Антанти дуже угодово пересправляли з Німеччиною, аж довели до повного порозуміння... Німеччина дістала важні концесії на Гор. Шлеську, а кромі сього свобідний транзіт через Польщу до Совітської Росії і України.

„28. Жієн" з 25. квітня приносить довгу статтю під сензаційним заголовком „Чи є нам конечна угода з Польщею?" На се питання дає автор негативну відповідь. Польща під проводом Пілсудского веде політику імперіялістичну, яка тих, що ідуть в Польщею мусить наразити вкінці на великі небезпечности. Поляки загарбали Виленщину, Тешенщину, Спизьку Землю, Ораву, Гор. Шлеськ, а вкінці хочуть ще вимусити на нас Чехах прегарну словенську Явожину Вкінці жадають Поляки, щоб ми, Чехи, ґарантували їм посідання Сх. Галичини, а до своєї імперіялістичної політики хотіли втягнути ще і балтійські держави, які одначе скоро спостерегліся і скоро після варшавського пакту помирилися з Росією в Ризі. Так Поляки хочуть вимусити на нас Чехах договір, який всі користи дає Полякам, а Чехо Словаччину ставить в невигідне міжнародне положення. Замісць змовлятись з Польщею є найвисший час Чехо Словаччині включити мілітарну конвенцію з Францією, яка певно дасть Чехо-Словаччині місце перед Польщею і перестане натискати на чеське правительство, щоби робило Полякам всякі уступки Як Поляки не підпишуть угоди з нами — „то буде се їх втрата, а наше щастя".

„Ческе Слово" з дня 27. квітня (відоме зі свого польонофільства) містить статтю „Польща і Генуа", в якій переконує Поляків, що тепер вони зрозуміють, які користи їм приносить і чому їм потрібна згода з Чехо Словаччиною та зближення до малої Антанти.

„Лідове Лісти" з дня 27. квітня приносять статтю „До російсько-німецького трактату". В тій статті автор зовсім обєктивно вказує на користи, які осягне Німеччина на економічнім полі зі свого договору зі Совітською Росією Се вимагає великих грошевих накладів, але по якімсь часі ті інвестиції дадуть дуже обильні овочі, як се було з кольоніями. Автор кінчить статтю запитом: а що на се Чехо Словаччина?

„Народні Лісти" з дня 28. квітня приносять комунікат Пресового Відділу нашого тутешного Представництва про авдієнцію д-ра Костя Левицького у Льойд Джорджа. При тій нагоді замарковано в комунікаті страшні відносини в Галичині під польською владою — та надії на скоре вирішення галицької справи.

Те саме подають дослівно також всі инші головні чеські щоденники в Празі.

„Народні Політика" з дня 28. квітня занимається „новою констеляцією в Европі". Автор Лев Борський предвиджує три групи держав, вчисляючи до першої групи Францію з малою Антантою і Польщею, до другої Росію, Німеччину і можливо Угорщину та Болгарію а до третьої Англію і Італію. Чехо-Словаччина для своєї безпеки мусить працювати над удержанням Антанти та скріпленням її Малою Антантою і Польщею.

„Право Ліду" в дня 28. квітня боронить в інспірованій статейці чес. сл. політику в Дженові. Чеська преса поділилася на три табори: 1) правиця репрезентована „Народніми Лістами", „Народною Політикою" та „Народною Демократією", яка йдучи по лінії орієнтації Крамаржа — жадає, щоби чеська делеґація в Дженові рішучо поборювала всяку згоду з Совітською Росією, — 2) лівиця на яку складаються комуністи і Німці а яка жадає, щоби Чехословаччина як найшвидше прилучилася до політичної кооперації з Німеччиною та Росією, — 3) середну лінію, репрезентують инші щоденники, — автор розміє тут органи партій соціялістичних — а передовсім сам д-р Бенеш, який держиться політики угодової, без анґажовання Чехо Словаччини ані на право, ані на ліво.

„Народні Демократіє" в дня 28. квітня подає донесення „Часу" (краківського) про заходи Замойского і д-ра Усуского в Празі о продовження речення до повдання сойму за Яворину о дальші два місяці.

„Час" з дня 29. квітня подає інформації про тайний український університет у Львові

Польща.

Конґрес П. С. Л. в Ряшеві.

Дня 7. ц. м. відбувся в Ряшеві під проводом послів Бойка і Плюта конґрес польської людової партії Вітоса, на якому по промовах ряшівського бурмістра, посла Бойка, Вітоса, Домбского, Керніка і представників поодиноких людових організацій з усіх областий Польщі, ухвалено такі резолюції:

„Зібраний дня 7 мая в Ряшеві в числі 30.000 польський люд, що належить до польської людової партії з цілої Малопольщі, при участи представників усіх воєвідств і послів П. С. Л. висловлює переконанне, що найбільше добро народу, незалежність держави може удержати тільки світлий свідомий своїх прав і обовязків люд, привязаний до держави. Затії політичної реакції спрямовані в республиканські і демократичні підвалини речипосполитої відіграє польський люд в цілою безоглядністю. Конґрес П. С. Л. домагається приспішення переведення аґрарної реформи з поминенням шкідливих формальностий і стверджує урочисто, що приноровить найбільш безоглядні засоби боротьби, щоби впровадити аґрарну реформу в діло.

Конґрес П. С. Л. домагається введення в життя, ухваленого вже соймом принципу удержавлення лісів, бо господарка дотеперішних власників веде ліси до цілковитої заглади.

Конґрес П. С. Л. стверджує, що терпеливість люду, в наслідок несправедливого поступовання властей, є на вичерпанню і остерігає уряд перед наслідками, які можуть виплинути з такого стану річей".

Совітська Росія.

Надії Троцького на Німеччину.

По донесенням з Москви, Троцький підчас свята 1. мая на Червоній площі виголосив промову до червоно-армейців, в якій м. и. сказав: „Наші противники думають, що вони заставлять нас в Генуї прийняти усі накидувані нам умови. Одначе вони помиляються й тим разом, так як вже раз помилились на Колчаку, Денікіні і Врангелю. Наші війська з мечем в руці спокійно ждуть дальших подій Боротьби ми не хочемо, одначе ми від неї не відмовимось. Опираючись на наш договір з Німеччиною, ми відібємо всякі спроби обмежити нашу незалежність".

Сенатор Франс вибирається до Москви.

З Москви передають, що недаром має там приїхати американський сенатор Франс, відомий прихильник ідеї признання совітської влади Зєдиненими Державами. Цю поїздку звязують з нафтовими концесіями на Кавказі, даними англійсько-перському товариству.

Склад московського совіту.

Склад московського совіта такий: 645 мущин. 111 жінок — разом 1756. В тім є: комуністів 1478 (1382 мущин і 96 жінок); безпартійних 272 (257 м. і 15 ж); лівих с. р. 3 (мущин); меншевиків 3 (мущин) З загального числа 171 депутатів має вище. 401 середне, 1184 початкове образовання. 1530 осіб має від 21 до 40 літ Соціяльний склад: робітників 805, ремісників 189, селян 15, урядовців і інтелігентів 718. („Рабочая Москва" ч. 65).

Допомога голодним дітям

Центральний комітет допомоги голодуючим дітям на основі офіціяльних даних оголошує, що від цю пору закордонні організації допомоги голодуючим прокормлюють 4,135 000 осіб. головно дітей

Карієра б. царського ґенерала.

„Новое Время" довідується, що большевики предложили б. царському ґенералови Носкову, співробітникови „На кануне", місце військового заступника совітів в Римі.

Большевики віддають доми власникам.

Большевики рішили віддати доми, що мають менше, чим 7 кватир, їх власникам. (Рпр).

Холера.

„Ізвестія" подають, що в Царицині, Воронежі, Ростові і ріжних місцевостях Сибіри, Туркестану і Поволжа зареєстровано випадки холери.

В Москві більше вмирають, чим родяться.

„Рабочая Москва" подає статистику, на основі якої в Москві в січни родилося 2200 дітей, померло 4008. В лютім родилося 2148, померло 4.824.

Нова зал'знодорожна тарифа.

З днем 1. мая ціни білетів і платня за перевіз вакунків в совітський Росії значно підвисшені. Білет з Москви до Архангельська коштує 9.200 000 рублів, до Брянська 4,300.800, до Вятки 8,800.000, до Екатеринбурга 12,600.000, до Київа 7,600.000, до Одеси 10,800.000, до Вижного Новгорода 4,800 000, до Петрограду 6,400,000, до Ростова н. Д. 9 200.000, до Новониколаївська і Ташкенту 18,000.000 рублів („Рабочий" ч. 47)

Вступайте в члени
Сокола-Батька
Львів, вул. Руська 20,
від год. 4—8 по пол. — Вписове 50 Мп., вкладка 100 Мп. місячно, для молоді 25 Мп.

Шевченківські свята

Шевченківські свята в Шумському районі, кремінецького пов. на Волині.

Незавидне істнування громадського комітету по влаштуванню Шевченківських свят в м. Кремінці та повіті не давало можливости повести організацію Шевченківських свят на Кремінеччині так, як би то можна було, але не дивлючись на це святкування памяти Великого Нашого Пророка і Генія, як уже подавалось на сторінках нашого часопису, переводилось в багатьох глухих кутках нашого повіту. І в Шумському районі день суботній 11. III. б. р. багатьома селами записаний до днів святочних.

В самому м. Шумськові була відслужена панахида з попереднім теплим словом пан-отця, присвяченим памяти Великого Співця України, в українській, звичайно, мові. Це була перша промова з амвона Шумської церкви в українській мові, але сподіваємось, що вона не остання

Панахиду співав добрий хор під орудою п. Костюка.

Після панахиди були роздані дітям шкільного віку Кобзарики та біографії Т. Шевченка, видання кремінецького повітового Союзу кооперативів.

Відслужена була панахида в с. Боложівці з попереднім теплим словом в українській мові пан-отця, настоятеля сеї церкви. Тут також в перший раз чулось рідне слово з церковного амвона і се дуже зворушило людей. Багато в них плакало.

Дітям школярам с. Боложівки теж були роздані Кобзарики та біографії.

Не обійшлось і без курьозів та прикростей.

В деяких селах, як скажемо Кордишів та м Дедеркали пан-отці відмовились служити панахиди, покликуючись на відсутність розпорядження Владики.

Цікаво як подивиться на сю справу преосвященний Діонісій, епископ кремінецький, бож ми знаємо з консисторії, що відповідні розпорядження мусіли бути надіслані до пан-отців, а між тим останні твердять, що нічого не одержували. Будемо чекати, може дочекаємось пояснень.

Комічний випадок мав місце в с. Кордишові. Тут кооперативне споживче товариство мало організовано відсвяткувати Шевченківські дні і на це просило дозволу старостеа

В самий день святкування 11. III. б. р. до Кордишова прибув комендант поліції разом з поліцаєм, спинив першого встрічного дядька

і, вийнявши папірця з кишені, запитав: „Gdzie żyje p. Taras Szewczenko?" Дядько відповів, що такого в селі зовсім немає.

Комендант такою відповідю не задовольнився, післав за солтисом, а за відсутністю останнього взявся за десяцького: „Powiedz gdzie żyje p. Taras Szewczenko?" Той відповів, як і попередній, що такого в селі немає, а коли невірний комендант почав суворий допит далі, — сказав, що був Тарас, але не Шевченко і вже кілько літ, як вмер. Комендант став пояснять, що у того Шевченка повинна нині бути вечірка з деклямаціями та співами, але все діставав одну відповідь, що такого в селі немає.

Так, сварючи десяцького, підійшов комендант до крамниці кордишівського споживчого т-ва. Вступив до крамниці, повірив патент, став оглядати стіни тай спинився на Тарасовому портреті. „A to kto?" — запитав він приказчика. „Тарас Шевченко" — відповів той. „A tyż powiedział że takiego niema!" — витрищився він на десяцького. „Gdzież on mieszka?" — запитав він далі нетерпляче.

Йому розтолкували, що Тарас Шевченко давно вмер і що в Кордишові ніколи не мешкав.

Комендант тоді витяг папірця з кешені і ткнув його під ніс десяцькому та приказчикові. „Patrz, a to co?".

А в тому паперові значилось лише, що в память Тараса Шевченка має бути влаштований в Кордишові вечір. Йому врештою це і пояснили. Тоді комендант віддав папірець і опустив крамницю, прочитавши перед тим теорію патентів при відповідному „pater noster" приказчикові.

Всяко буває на світі!

Я. Б.

РІЖНІ ВІСТИ.

Протипольська аґітація в Празі.

„Курер Варшавскі" нарікає на чеські круги, які „толерують в себе явну аґітацію Українців проти Польщі". В день обходу „3. мая", коли в польськім костелі вібралася вся праська польонія, розліпили Українці на мурах костела й роздавали прохожим відозви протипольського змісту. Кореспондент згадує більше таких маніфестацій, м. и. з приводу заборони польських властей вступу Українцям на університет у Львові.

Раковський проти малої антанти.

Раковський заявив в розмові з журналістами в Генуї, що „мала антанта є тільки страховим товариством, якого завданням є використати ограблені землі. Я не вірю у внутрішну силу малої антанти. Небавом вона розпадеться ізза ріжнородности інтересів держав, що входять в її склад".

Керенський вибирається до Вильна?

„Виленьская Реч" пише, що під кінець мая приїде до Вильна на кілька днів Керенський і виголосить там ряд викладів.

Німецькі воєнні кораблі на Балтійськім мори.

З Ревеля доносять: На Балтійське море прибуває 6 німецьких міноносців і 17 міноловів для виловлення мін. (Рор.).

Загранична політика Мадярщини.

Мадярський премер ґр. Бетлєн промовляючи до виборців в Дебрецені заявив, що головною метою заграничної політики Мадярщини є осягнення рівноправности з иншими народами та знесення політики заграничної інтервенції у внутрішні справи Мадярщини.

Умова мадярського уряду з Габсбурґами?

Італійські денники пишуть, що мадярський уряд мав заключити умови з кількома членами династії Габсбурґів. На основі цієї умови один з архикнязів має бути вибраний реґентом Мадярщини до часу повнолітности арх. Оттона. Мадярська Телеграфічна Аґенція цю звістку заперечує.

Б. болгарський король бажає замешкати на Спижу.

Як доносять „Народні Лісти", був. болгарський король Фердинанд звернувся до чехословацького правительства з проханням позволити йому замешкати в його добрах на Спижу.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Лист Барту до Л. Джорджа.

Ґенуа (ПАТ.) Нині в ночі о 12. год. Л. Джордж запросив знову анґлійських і американських журналістів на конференцію до Мрамаре. Це викликало занепокоєння, але показалося, що побоювання були безосновні. Л. Джордж заявив журналістам, що одержав від Барту потвердження своїх заперечень про мнимі його слова, оголошені „Таймсами". Лист звучить: „Любий Пане Льойд Джордж. Ви покликуєтеся на мою заяву в справі своєї розмови в субботу пополудні зі мною, котра викликала стільки коментарів. Заявляю, що Ви не сказали, що приязнь між Францією й Анґлією скінчилася і не сказали Ви, що Ваші дорадники пруть Вас до союза з иншими державами. Ви говорили про трудноші в відношенню між нашими краями, але ні словом не сказали Ви щось такого, що було коментоване яко намір зірвати союз між нашими краями. І дальше піддержую повне довіря до приязни союзників. Приймітъ Пане і т. д. Підп. Барту.

Посередництво Л. Джорджа в італійсько-югославянській справі.

Ґенуа. (ПАТ) Л. Джордж предложив своє посередництво між Італією й Югославією в справі введення в життя договору заключеного в Рапальо. Скацер і Нінчіч конферували в цій справі в присутности Л. Джорджа й знатоків союзних держав.

„Л. Джордж помилився..."

Ґенуа. (ПАТ.) Поанкаре вислав в неділю до льорда Гардінґа письмо, в котрім заявляє, що Л. Джордж помилився що до правдивого становища Франції в Ґенуї в бельгійській справі. Ніхто у Франції не забув, скільки Анґлія зробила для Франції підчас війни. Франція не мала вибору між двома союзниками. Її рішення було подиктоване основним принціпом, а саме пошанованням власности.

Положення поправилося.

Льондон. (ПАТ.) Райтер з Ґенуї: Сканцер робить дальше заходи для полагоди кризи. Положення поправилося трохи по розмові Сканцера з Чічеріном. Зогляду на дуже численні пропозиції і контрпропозиції годі ще предвидіти, яка буде розвязка. Москалі настроєні згідчиво і нема ніяких познак, щоби з якої небудь сторони був намір розбити предложену угоду. Є познаки, які вказують, що Бельгійці дуже стараються, щоби найти вдоволяючий вихід з теперішнього положення, котре повстало без їх волі наслідком переміни економічного питання на політичне. Італійська делеґація старається вдержати якнайліпші відносини з анґлійською делеґацією. В кругах італійської делеґації заявляють, що італійсько-анґлійські симпатії не були ніколи такі сильні як тепер.

НОВИНКИ.

— **III. Виставка картин Олекси Новаківського.** Дня 12. ц. м. в пятницю буде відкрита III. збірна виставка картин Олекси Новаківського, яка, надієся, викличе не менче зацікавлення серед кругів прихильників українського мистецтва, як II. виставка цього артиста з перед року.

— **Конфіската.** Вчорашне число (63) „Громадського Вістника" з д. 10. мая сконфіскувала прокураторія за передовицю „Від Балтику до Чорного Моря", в якій счеркнено 5 місць та за перший уступ звіту зі „Свяченого в міщанськім братстві". (27)

— **Парцеляція в Жираві к. Ходорова.** На днях почалася в Жираві горячкова парцеляція двірського поля між Мавурів в заходу. Кольоністи йдуть у село зі всякими предложеннями, врим. сіяти з ними „на спілку", помагати „бити палі" і т. п. На спілку ще ніхто не бере, бо один боїться другого, хоч тоже помагають бити і вже ціле палі засаджене палями, які ділять землю між польських кольоністів. Здається, що й спільники найдуться і так поможуть чужинцям у себе загосподаруватися. Додати належить, що мимо всіх старань і просьб ні одному селянинови не продано й морґа землі.

— **Бють на трівогу.** „Słowo p." з д. 10 мая пише: „З Чорткова доносять нам, що п. Б., парцелюючи частину своїх дібр Джурин, продає, зглядно зробив вступний контракт, з „rusinami". Промовляючи панови А. Б. до совісти, „Słowo p." остерігає, щоби „польської" землі не давати в українські руки й вінчить: „., числимо на патріотизм (читай: шовінізм!) пана Б., який не позволить йому і так вже нині по українськи успособлений Джурин, піднести польською землю та ще більше його роззухвалити".

— **Типовий скандал.** „ПАТ." доносить: Показалося, що реклямований недавно „Польський Інститут фільмовий" є імпрезою обманців. Жертвою впало до 60 учеників і учениць, від яких побрано по 10.000 мп. вписового і по 5.000 мп. місячної оплати. Ошукано також ряд осіб з артистичних кругів, яких заангажовано до інституту. Одного з оферентів, який подався за Американця Сміда, арештовано, другий втік.

— **Робітниче Тов. „Воля"** вул. Осолінських ч. 8. II. п. Дня 10. мая виклад проф. Д-ра Свєнціцкого на тему: „Романісти народники". Початок о год. 6 і пів вечером. Вступ вільний.

— **З хроніки бандитизму.** При кінці м. місяця напало одної ночі 20 узброєних бандитів в селі Одовляни п. Волковиска на доми реемігрантів з Америки та зрабували 2.890 долярів, 200.000 мп. і 60.000 рублів. Бандити знущалися над обрабованими людьми, а над раном повтікали.

— **Брат взяв брата на вили** тим разом не на місяци, але в селі Добрудзі. Стрічні брати Весоловскі і Лєсєвскі не могли довго погодитися що до розділу маєтку. В часі останньої сварки Лєсєцкі вхопив вили і пробив ними Весоловского наскрізь, так, що той вмер на місци. Убийник хотів повіситися в лісі та йому перешкоджено і арештовано.

— **Смерть ротмістра кольоніста.** В селі Янківцях над Горинем в Кремінецькім повіті згинув ротмістр-кольоніст, організатор польських кольоністів на кремінецькій землі, Зембецкі. Його мав застрілити — нехотячи — польський хор. Забокшицкі, який приїхав з сусідної кольонії й демонстрував йому свій револьвер.

— **Екцісар Вільгельм на сцені.** Недавно мала бути виставлена в Берліні драма Е. Людвіґа, в якій м. и. автор вивів цісаря Вільгельма і Бісмарка, як дієві особи. В останній хвилі повідомив адвокат А. Вольф, правний заступник Вільгельма, Союз театрів, що ексцісар не дозволив на виведення своєї креації на сцені. Виставу відкликано.

— **Конґрес есперантистів в Женеві,** скликаний недавно за ініціятивою Союза Народів, показав що наука мови — есперанта досягнула у всіх культурних колах несподіваної висоти. В конґресі взяло участь 95 делеґатів, які приїхали з 24 ріжних країв і народів. Були заступлені майже всі европейські й многі американські держави, були офіціяльні представники Японії, Китаю, Арабії, Сирії, Туреччини. В багатьох державах учать вже есперанта по школах. Величезне враження на конґресі викликало те, що всі народи конґресу відбувалися лише в есперанській мові — без ніякого товмача, чого небувало на ніякім конґресі, Розмовляв Японець зі Славянином, Араб з Французем, Анґлієць з Китайцем і всі розуміли себе до найтонших нюансів, що було би неможливе, колиб вони захотіли порозумітися одною зі своїх матірних мов, хочби як довго вчилися. Замітне було лише відмінне виголошування деяких акцентів і співзвуків, однак це не є ніякою перешкодою до порозуміння. Найзручнійше орудують тою мовою Еспанци й Італійці, бо ця мова найбільше подібна до їхніх мов, з яких Заменгоф головно створив есперанто. Найважче вивчитися тої мови Азіятам, яким чужі корені пнів тої мови. На конґресі відчитано по есперантськи кілька научних викладів. М. и. професор Ліверпульського університету Колінсон сказав, що кождий горожанин світа повинен знати ту другу мову, а для кождого Анґлійця лише есперанто може входити в рахубу, коли ходить о зрозуміння чужини.

— **Редакція Бібліотеки „Меріяма"** повідомляє П. Т. Інтересантів, що друкує збірне видання леґенд Сельми Лаґерлеф. 1324 1—2

До українського Громадянства у Львові і львівськім пов.

В часі від 21. до 28. мая 1922 включно уладжуємо у Львові і львівськім повіті „тиждень української дитини".

І коли цілий рік призначуємо на полагоджування своїх власних справ, коли одні цілий рік журяться о хліб щоденний для себе і своїх найблищих, коли другі цілий рік гонять за мамоною світа сього, нехай один тиждень в році буде посвячений „українській дитині". І нехай кождий з руксю на серці скаже собі щиро, що зробив для „української дитини", для тих немовлят, які не мають ні молока, ні пеленок, ні материнської груди, для тих старших, для яких місто захоронки вулиця і пасовиско гусей є першою злою школою життя, для тих у шкільнім віці, які не мають о чім ходити до школи.

Що зробили ви для десятків тисяч круглих сиріт, для сотки тисяч занедбаних дітей, для тих хорих на скрофульозу, на чахотку, для тих, що по тифі і голоді не можуть прийти до здоровля.

Просимо отже сей один тиждень в році присвятити „українській дитині". Нехай у кождім селі місцеві товариства або місцеві люде доброї волі і доброго серця обміркують, що треба там зробити, щоби діти не марнувалися

Українське священство просимо виголосити відповідні проповіди і відправити збірні акафисти. Нехай не буде нікого, хто не дав би жертви на згадану ціль.

Українське купецтво зволить жертвувати частину торгу з „тижня української дитини".

Зібрані жертви в грошах проситься присилати на книжочку тов. „Дністер", вул. Руська 20 ч. 11.600 з допискою „тиждень дитини".

Видавництва про руханку, змаг, пожарництво і т. и.

ВПОРЯД 400 Мп. ПОЖАРНИЦТВО 150 Мп. ВПРАВИ РУЧНИКАМИ, ТОПІРЦЯМИ і и. по 50 Мп. СУРМОВІ СИГНАЛИ 60 Мп КОПАНИЙ МЯЧ 400 Мп. 18 МЯЧЕВИХ ГОР 200 Мп. ПІСНІ до походу і вправ 60 Мп ПЛАСТ 200 Мп. ПЛАСТОВІ ГРИ і ЗАБАВИ 200 Мп. ШОЦІЛКА 40 Мп. У СОКОЛА-БАТЬКА 50 Мп. КАЛЕНДАР ВІСТИЙ З ЗАПОРОЖА на рік 1914 (опр. в пол.) 500 мп. — — — — — — — — — — — — — — — — ПАМЯТКА ПРО БАТЬКА НАШОГО Т. ШЕВЧЕНКА 150 Мп. ПЕРШИЙ МІХ СМІХУ 150 Мп. 17 РОДІВ ПЕРЕПИСНИХ ЛИСТКІВ по 10 і 20 Мп. — — — —

продає Товариство „СОКІЛ-БАТЬКО" --- ЛЬВІВ, вул. Руська ч. 20.

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

Краєвий Союз Кредитовий.

(Звіт із загальних зборів).

Дня 28. квітня 1922 відбулися у Львові XXII звичайні загальні збори Краєвого Союза Кредитового при численній участи членів зі Львова і з краю. Збори отворив о 4 год. по пол. голова надзірної ради п. Вол. Левицький з Винник ствердженням правильности скликання зборів і відповідного для ухвал числа учасників. Обіймивши провід, покликав на секретарів д-ра Степана Барана і п. Ілька Лисого. Відчитано і принято протокол з попередніх загальних зборів, після чого дир. п. Омелян Саєвич зложив довший звіт про діяльність дирекції і розвій Союза в 1921 р. Зміст звіту дир. Саєвича слідуючий:

Українську кооперативну організацію, що до 1914 р. розвивалася правильно і набирала широкого економічного значіння, підтяли в корені воєнні і повоєнні відносини. Потерпіли також в великій мірі і кредитові кооперативи, з яких чимало досі спочиває ще у своїй діяльности. Українські кредитові кооперативи що гуртують незаможних, а то й бідних людей опирали своє життя на уділах, фондах резервових і дрібних вкладках ощадности, бо — не маючи більшого власного майна, не могли користати в більшій мірі з банкового кредиту. Найбільший одначе удар нашим кооперативам принесла заміна австрійської корони на польську марку, а опісля безнастанний спадок вартости польського гроша. В наслідок цього вплачені до війни уділи і резервові фонди змаліли, а в додатку втратили свою внутрішню вартість кількасот разів. Усунувся отже грунт, на якому поборювано нашу кредитову кооперацію, супроти чого дрібні і середні кредитові кооперативи — з малими виїмками, мусіли застановити свою діяльність і її досі не відновлюють, вижидаючи зміни відносин і усталення валюти.

Що до вкладок ощадности, що звичайно були кілька або кільканайцять разів більші від уділів, то їх переважно вицофано. Нові вкладки не припливали, або припливали дуже слабо, бо кождий бачучи безнастанний спадок польської марки, льокував її не на вкладку ощадности — тільки у всім иншім.

Спадок польської марки тревав аж до жовтня 1921, а і від тоді вона ще цілковито не усталилася на внутрішньому ринку, через що фінансова скрута з 1921 р. не уступила, а навіть від падолиста м. р. ще заострилася.

В цих обставинах Кр. Союз Кред., оцінюючи точно кождочасне фінансове положення звернув свою увагу на свої фонди резервові і уділи (паї) та збільшив їх в 1921 р.: фонд резервовий о квоту 525.000 мп., спеціяльну резерву о 524 000 мп., а уділи о 577 000 мп. Число членів з 31 грудня 1921 виносило 1.001 з 49 797 заявленими уділами по 35 мп. на квоту 1,742.895 мп. Один уділ побирано від 1000 мп. уділеної позички — себто 3·5 проц. (перед війною нормально в спілках звичайно 10 прц.) і тому для збільшення власного майна належало би піднести побір на уділи до висоти 5 пр ц. уділеної позички.

Щоби стягнути вкладки ощадности Кр. Союз Кредит. поодинокі більші вкладки опроцентовував вище, що зрештою було у нас загальним явищем. Кооперативи, члени Кр. Союза Кред., що розпоряджали більшою, нераз міліоновою готівкою, не уміщували своїх хвилевих касових надвишок в Кр. Союзі Кр., але поза Союзом, часто навіть в непевних приватних руках, звабені високим опроцентованням. Через це Кр. Союз Кред. не міг управильнювати як слід грошевого обороту навіть у нутрі самих українських кооперативів, що все і всюди і на зборах Союза і на своїх домагаються обильного заосмотрювання їх готівкою. Як слабо сьогодні попирають кооперативи Кр. Союз Кред., доказом цього те, що весь капітал вкладковий, зложений 31. грудня 1921 в Кр. Союзі Кред. союзними кооперативами, виказує квоту 1,960 000 мп. Дочисливши до цього уділи, вплачені кооперативами у висоті 799.000 мп., одержимо весь капітал зложений спілками в сумі 2,759 000 мп. — оже капітал смішно малий, щоби ним можна заспокоїти хочби маленьку частину грошевого запотребовання наших кооперативів.

Длятого Кр. Союз Кред. мусів сам старатися о кредит на основі власного майна (головно камениці при вул. Костюшка ч. 5 у Львові вартости около 60 міл. мп. і маєтности Черниця коло Бродів і з кінцем червня м. р. узискав кредит банковий цензурний, в сумі 15 міл. мп., що з кінцем липня підвисшено о дальших 16 міл. Дешевого нецензурного кредиту на реесконт ріжних союзних кооперативів поки що досі з огляду на фінансову скруту не вдалося узискати. Кр. Союз Кред. зі здобутих кредитів давав все першенство кооперативам за відсотками 12 до 16 проц. Це покривало заледво одну четверту часть всіх коштів адміністрації і тому частину кредиту віддано приватним членам на значно вищий процент, щоби в цей спосіб устерегчися дефициту, якого в инший спосіб не можна було уникнути. Коли настала загальна остра криза в осени м. р., що не уступила досі, акредитований банк зажадав звороту уділеної почички і то нараз. Цьому оперся Кр. Союз Кред. і остаточно банк згодився на сплату ратами. Тепер—конець квітня 1922 — обліго Кр. Союза Кред. в акредитуючім банку виказує около 16 міл. м. п. Очевидно, Кр. Союз Кред. буде старатися поширити джерело власних кредитів.

Кромі браку кредитів, кооперативи не мали цих пільг, що давніше що до скарбових оплат і податків. Польська влада те все знесла і кооперація терпить з причини великих податкових тягарів, які в додатку екзекуується без попереднього доручення виміру податку. Сучасна влада не шанує і постанов що до умови, доручуючи всі письма в правила тільки по польськи.

Одним словом українські кооперативи в Галичині мусять нині працювати серед дуже несприятливих, виїмкових обставин і треба сильної праці, щоби стати на твердий грунт розвою.

(Докінчення буде.)

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 9. мая американські доляри 3 970—3.975, одинки і двійки 3.880—3.875, канад. доляри 3.860—3.870, одинки і двійки 3.760—3.770, нім. марки 14.10—14.15, сотки 13·70—13·90, дрібні 13.50—14·00, леї 26.50—27·50, дрібні 25·20—26·20, чеські корони 75·00—78·00, дрібні 73·00 до 75·—, австрійські тисячки з новійшої емісії 730—750, старшої емісії 2250—2350, сотки новійшої емісії 70·00—75·00, стар. емісії 220·00 — 225·00, 50-коронівки 45·00—140·00, 20-коронівки 20—26, 10-коронівки 10—13, 1-ки і 2-ки 0·50—0·60, рублі 5 сотки 2·20—2·30, сотки 2·50—2.80, 25-рубл. 1·75—1·85, 10-рубл. 1·50—1·60, решта дрібних від 0·80—1.00 думські тис. 35·00—45 00, думські 250-рубл. 20·00 до 40·00 карбованці 1·00—2·10, гривни 4·00—7·50, франц. франки 340—370, фунти штер. 16.800—17.200, шв. франки 750—780. Золото: 20 кор. 16.000—16.100, 20-франківки 14.800 15.000, 20 марківки 16.200—16.300, фунти шт. 14.500—14.600, 10-рубл. 19.800—20.000, дол. 3.770—3.780. Срібло: Австр. корони 278—290, 5-кор. 1460—1500, фльорени 720—750, рублі 1.150—1.160, копійки 4·80—5·00, амер. доляри 2.900—2.950, половинки і чвертки 2.600—2.525, канад. доляри 2.600—2.650, дрібні 2.400—2.450, леї 270—275.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Відзнаки до припинання за офіровану жертву можна дістати у п. О Конашевича, прокуриста „Дністра", де належить зголошуватися.

За Виділ львівської філії українського краєвого тов. охорони дітей і опіки над молодіжю у Львові вул. Бляхарська 11 І. пов.

Евген Сельський голова. *Ю. Кордюк* секретар.

Від Комітету Музею-Архиву Визволення України.

Боротьба української нації за відновлення своєї державности дала багато памяток, які необхідно схоронити для історії в якійсь невтральній країні до звільнення України від окупаційної влади.

З ініціятиви українських учених цілої України Уряд У.Н.Р. законом від 1 вересня 1921 р. заснував „Музей Архив Визволення України", керування яким покладається на Комітет, що складається з представників від І-го відділу Української Академії Наук — один, Українського Наукового Т-ва ім. Шевченка — один, Українського Наукового Т-ва в Київі — один, Українського Військово-Історичного Т-ва — один, Українського Державного Університету в Камянці — один, від Київського Державного Університету — один та від Уряду — чотири.

Тимчасовим місцем осідку „Музею Архиву" є Відень.

При сучасному становищі праця Комітету по збиранню матеріялів і по утриманню Музею-Архиву трудна. Зібрати і схоронити національні скарби-памятки визвольного руху Комітет зможе лише при щирій допомозі всього українського громадянства, до якого цим і звертається з проханням — передавати до Музею Архиву матеріяли, що стосуються до відродження і визволення України, та вступати членами цієї загально-національної інституції. Річний членський внесок 1000 мп., дожиттєвий 25 000 мп. чи відповідна сума в иншій валюті.

Ініціятива збору пожертв і допомог на місцях покладається на українські організації.

В справі передачі матеріялів зноситися з Дирекцією Музею-Архиву, тимчас. адреса: Іван Шендрик, ул. Пекарська 15, Львів.

В справі вступу членами, членських внесків, пожертв і допомог зноситися з Президією Комітету, тимч. адреса: Д-р Мирон Корбуба, Львів, ул. Оссолінських 6.

Гроші надсилати: Львів, Т-во „Дністер" число вклад. книжки 13.376.

Комітет вірить в активне співчуття всього українського громадянства розпочатій справі без ріжниці земель.

Петро Холодний
голова Комітету.
Проф. Д-р Мирон Кордуба
заступник голови Комітету.
Вячеслав Прокопович
директор Музею Архиву.
Проф. Іван Шендрик
помішник директора Музею Архиву.
Михайло Обідний
секретар Комітету.

ЖЕРТВИ

На „Рідну Школу" зложила гром. Марія Гінка 1000, і кличе: проф. Е. Тишинську, Волод. Зиблікевича, Марію Паславську й Осипу Луцьку з Перемишля, Марію Костек з Нового Села і о. В. Смулку з Варяжа. — З приводу вінчання п. Стені Лебедовичівної з інжинером З. Горницьким по 1000: п-о Яцеви Фуглевичі, Семки і Слава Яримова. — Через тов-о „Дністер" прислали: о. В. Збудовський 1259, гром. Жичливий 100, М. Федорців 185·29, о. Й. Мартинович 500, Культ.-просв. Стов. укр. табору в Йозефштаті 277.700, А. Глиджук 100, з пушки „Дністра" 244.44, М. Волошин 1000, Др. А. Лунів 5.000, Е. Вітковицька 2.000, Уряд парохіяльний в Іванівці 1500, Уряд парох. Піддістряни 1000, Когай 1000, амат. Кружок в Тудор-

Пресбюро Українського Радянського Посольства в Польщі оповіщає з глибоким жалем, що 29. квітня біжучого року в селі ВЕПРИК на Київщині помер від плямистого тифу український композитор

КИРИЛО СТЕЦЕНКО

1325 1—1 Пресбюро Посольства Радянської України в Польщі.

ОСТАННІ ВІСТИ З ҐЕНУЇ!

Маґазин модних і ґалянтерійних товарів **Й. МІНЦЕР, ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 14** повідомляє П.Т. Публику, що від дня 8. мая до 12 мая ц. р. продає товарі з 10% опусту то значить:

Реклямовий тиждень! **Ціни фабричні!** Жіночі реформи 750 Мп., патентові панчохи 250 Мп., тонкі панчохи 275 Мп. Fil de cosse 575 Мп., шовкові фльорові 1350 мп., нитяні скарпитки від 140 Мп., весняні рукавички 580 Мп., і І. сорта 875 Мп також вибагливе мужеське і жіноче білля, віденські краватки, жіночі скіряні торбинки і т. п.

1317 1—2

— — — ПОЗІР! Від вище поданих цін і виставових цін 10 процент спусту. — — —

ковичах 4858, громада Верхня 1000, Т. Голіяш 600, Т. Іськів 1000, Уряд парох. Пикуличі 3000, Уряд парох. Борщовичі 4100, А. Максимович 200, о. А. Содомора 3.000 (збірна жертва), Б. Шматера 1000, о. М, Білинський 339 яко збірка громади Княжполе, громада Оріхівці і Чернихівка 3000. — ВП. Жертводавцям складаємо щиро-сердечну подяку Головна Управа Українського Педаґоґічного Тов-а. Х. 1—1

Велика саля ім. М. ЛИСЕНКА

Четвер 11. мая 1922.

Заходами „МИТУСИ" в допомогу письменників і художників еміґрант в з Наддніпрянщини відбудеться

МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР

зі слідуючою програмою:

I. ЛІТЕРАТУРНА ЧАСТИНА:

принимають участь: Вп. П. **Микола Вороний,** Роман Купчинський, Василь Бобинський, Олесь Бабій, Юра Шкрумеляк.

II. МУЗИЧНА ЧАСТИНА:

приймають участь: Вп. П. Марія Свірська Михайло Маслюк, Маріян Винницький.

III.

„НА ПРОВЕСНІ"

ґротеска на 1 дію Левка Лепкого Постановка М. Крушельницького, при співучасти ВП. Артистів: О. Галіцинської і М. Крушельницького. Декорації арт. ґраф. П. Ковжуна.

Ціни місць: 500, 400, 300 і 200 мп. Білети 1326 продає „Народня Торговля". 1—2

ОПОВІСТКИ.

З приводу вінчання Орисі Застирцівної з п. Степаном Шахом складає Осипа Дяківна 5.000 мп. на Академічну Молодіж 1322 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Дам нагороду тому, хто подасть що певного про **Семена Савчука** з Корсова коло Бродів, який служив при технічній сотні У. Г. А. в Бродах. Вістку прошу подати на адресу: Ілько Савчук Корсів поч. Лешнів. 1303 2—2

Дрібні оголошення.

НАВЯЖЕ переписку в матримоніяльній цїли конципієнт нотар., молодий, гарний, високий шатин з панною або молодою вдовою. Бажаний більший посаг для спільного добра. Неанонімні зголошення Адмін, „Гром. Вістника" під „Щаслива нагода". Дискреція заручена 1323 1—2

ПОЧТОВІ МАРКИ ДЛЯ ФІЛЯТЕЛІСТІВ (на провінцію не висилаю) Найдешевше жерело. Каролина Гавранек, Склад паперу, Львів, вул. Рутовського ч. 10. 1213 5—10

МОТОРИ ропні від 6 до 20 НР. машини, млинське каміння, трансмісії, паси по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ" Львів, Баторого 4. 2—30

МЕДОСИТНІ, фабрики вин овочевих, мармоляди, взагалі перерібки овочів будує інжинір-механік ПАВЛО ДУРБАК, Львів, Чарнецького 26. 1196 г) 2—2

ПОТРЕБУЮ достави 50—100 літрів денно свіжого молока. Гачкевичева, вул. Снопківська 35, споживчий склеп. 1304 2-3

ПРОДАМ II. пов. велику каменицю біля готелю „Зожа" ґаз, електрика Зголошення до Адміністрації під „Користь". 1296 2—3

ПОЗІР! Фабрика капелюхів Й. Готтліба Львів, площа Стрілецька 15 приймає жіночі й мужеські капелюхи до перероблювання після найновіших віденських моделів. 1309 2—3

МАЮЧИ несповна однорічну практику глядаю нотаріяльної посади. Згол. до Адм. під „Дependент". 1299 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

НОТАР

ВАСИЛЬ ДЯКІВ

урядує від 11. мая 1922 року

1292 **в Немирові.** 2—2

:-: **ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ** :-:

Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 17,

без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в каучуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пацієнтів з провінції 1236 полагоджується сейчас. 6—10

Оголошення

Майстри, підмайстри і фахові робітники мулярські, малярські, кафлярські, бляхарські, бетонярі, монтери, студнярі, машиністи, пекерники, тапіцери, покривачі дахів, як також підприємці будівельні, малярі церковні, бронзівники зволять у власнім інтересі подати свої адреси враз з описом життя, кваліфікацій і виконання праць **Українському Технічному Товариству у Львові ул. Оссолінських ч. 6.**

13|4 2—3

Перша українська фабрика

цукорків і помадок

:: „ФОРТУНА" ::

виробляє кільканайцять родів першої якости цукорків Проситься усіх Українців, усі крамниці, спілки, кооперативи тільки у фабриці „ФОРТУНА" замовляти. Памятаймо усі, що сила народу лежить у економічній силі. Адреса фабрики:

„ФОРТУНА"

ПЕРЕМИШЛЬ. вул. Ґродська 13.

1257 5—?

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства

„МІЩАНСЬКЕ БРАЦТВО"

у Львові

відбудуться в четвер, дня 25. мая 1922. о год. 11. перед пол. у власнім льокалі при вул. Руській ч. 3, І. з денним порядком:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу
3) Звіт з діяльности Виділу.
4) Рахунковий звіт.
5) Зміна статуту Т-ва М. Б.
6) Вибір голови і 8 членів Виділу та 4 заступників.
7) Вибір 3 членів Контрольної Комісії.
8) Внески та запити.

Коли би в означеній годині не явилась приписана статутом скількість членів § 23. ст. відбудуться З. Збори о год. 12. того самого дня, з тим самим порядком денних нарад з котрих постанови будуть важні як § 24.

Львів, дня 8. мая 1922.

М. Заячківський голова. *Мих. Галібей* секретар. 1319 1—1

ВОДНІ І МОТОРОВІ МЛИНИ

в ріжних околицях і ріжних цінах, також

маєтки більші і менші

камениці і реальности має на продаж

Аґенція „ФОРТУНА"

1321 **ЛЬВІВ, ФРІДРІХІВ 8** 1—4

НИТКИ

вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої в д 22 літ ведені робітні суконь і білля.

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА „ТРУД" — **ЛЬВІВ,** — **Ринок ч. 39.**

XV 6—20

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Тов „Міщанська Спілка"

стовар. зар. з обмеж. пор. в КОЛОМИЇ відбудуться в неділю 21. мая 1922. о год. 3 по пол. в салі „Народного Дому" в Коломиї зі слідуючим денним порядком:

1) Відчитання і веріфікування протоколу з попередних Заг. Зборів.
2) Звіт Управи з рахунків і діяльности за рік 1921.
3) Звіт Контрольної Комісії Надзираючої Ради і її внесення а) на одобрення річного звіту з рахункових замкнень і білянсу, б) уділення Управі абсолюторії, в) розділу чистого зиску за р. 1921.
4) Уділення абсолюторії Надз. Раді з діяльности за р. 1921.
5) Доповняючий вибір Надз. Ради.
6) Доповняючий вибір 1 чл. Управи.
7) Внесення Надз. Ради на вибір Комісії в цїли зміни статута Товариства.
8) Внесення і запити.

Колиб в означеній годині не явилось вимагане статутом відповідне число членів, то Збори відбудуться того самого дня о год. 4 зполудня. Замкнення рахунків і білянс за рік 1921 є виложені до перегляду членам в льокалі Товариства.

ЗА НАДЗ. РАДУ:

А. Кузьмич секретар. *В. Дзюбінський* заст. голови. 1318 1—1

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Тов-а Задаткового"

стов. зареєстр. з обмеженою порукою

в Глинянах

відбудуться дня 22 мая 1922 р. о год. 5. по полудни у власнім домі зі слідуючим денним порядком:

1) Затвердження вибору трох Директорів і їх заступників.
2) Зміна статуту в дусі нових приписів для співдільні з дня.
3) Внески членів.

о. М. Садовський секретар. *о. С. Височанський* голова. 320 1—1

ПОЗІР ЧОРТКІВЩИНА! ЧИЙНО!

Дня 22. мая 1922. о 1. год. по пол в будинку української ґімн в Чорткові

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Філії Тов „Просвіта" в Чорткові

в полученню з анкетою відповідучників всіх бувших і в дновлених читалень в повіті.

Прибувайте численно!

ЗА ВИДІЛ:

Яскуляк Теодор голова 1282 2—2 **Вельгорський Іван** секретар.

Присилайте передплату!

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва „НАРОДНИЙ ДІМ"

в ЧОРТКОВІ

стоваришення зареєстр. з обмеж. порукою відбудуться дня 30. мая 1922 р. о год. 10. передпол. у власних комнатах, з слідуючим дневним порядком:

1. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції з діловодства за рік 1921.
3. Відчитання звіту ревізора Краєвого Союза Ревізійного у Львові.
4. Звіт Контрольної Комісії і уділення Дирекції абсолюторії.
5. Внески Надзірної Ради, що до розділу зиску з 1921 року.
6. Доповняючий вибір 3 членів Надзірної Ради і одного заступника.
7. Вибір 3 членів, і 2 заступників Контрольної Комісії.
8. Зміна статута від § 1 до § 33.
9. Затвердження регуляміну для Надзираючої Ради.
10. Затвердження презенційної марки для Надзираючої Ради.
11. Внески і запити членів.

Річний Звіт, річні рахунки, і білянс — є виложені в льокалю стоваришення для перегляду членам в годинах урядових.

На случай браку комплету на отсих Загальних Зборах — відбудуться другі Загальні Збори з тим самим порядком о годині 11 перед полуднем того самого дня, без огляду на число присутних.

Чортків, дня 5. мая 1922.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Др Мел. Видрак в. р. голова. **Др І. Гринчишин** в. р. секретар.

1310 2—3

Надзвичайні Загальні Збори

ТОВАРИСТВА

„Академічний хор Бандурист"

відбудуться в пятницю дня 11. ц. м. о год. 7. в малій салі Муз. Тов. ім. М. Лисенка зі слідуючим денним порядком:

1. Звіт уступаючих виділових.
2. Уділення абсолюторії.
3. Вибір виділових.
4. Зміна статута.
5. Справи членства.
6. Внесення і запити,

Маслюк Стефан Юрій голова. **Тисовський** секретар.

1300 2—2

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від вітрка дня 9. мая ц. р тільки 3 дні т. є. до четверга 11. ц. м. включно найемоціональнійшу і дуже сензаційну драму в 6. актах п. з.

Страхіття моря і джунґлі VI. і остання серія сензаційної американської драми п. з.

„Індійський кинжал".

КООПЕРАТИВ ДЛЯ ПРОМИСЛУ І ТОРГОВЛІ СКІРОЮ

985 4—10

СТОВАРИШЕННЯ ЗАРЕЄСТРОВАНЕ З ОБМЕЖЕНОЮ ПОРУКОЮ

у Львові, вул. Вірменська ч. 8 (коло „Народнього Дому")

УДІЛ 5.000 МП., ВПИС 100 МП. **ВПИСУЙТЕСЯ В ЧЛЕНИ!** **НА СКЛАДІ ДОБІРНИЙ ТОВАР ПО ПРИСТУПНИХ ЦІНАХ.**

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма.

З друкарні Спілки „Діло".

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL